

на високо, да блъска вратата съ сичкото си тѣло и виковетѣ ѝ са чувахъ чакъ въ салона. Сосій ако и разсърденъ затече са да види какво става, и да накара, ако е възможно задрѣната да млъкне.

— О, о! че какво е туй? рече той като са намръщи, ако ты не престанешъ тѣй да викашъ ще са принудѣмъ пакъ да ти свържжъ устата. Тежко на гърба ми ако виковетѣ ти стигнатъ до ушытъ на господаря ми!

— Не ма гълчи тѣй, добрый Сосіе! не можъ вече, отговори Недія, да стоѣшъ тука сама. Уединеніето ми доварва страхъ, посѣди при мене, молѣмъ ти са, нѣколко минути; не бой са, заклевамъ ти са че не побѣгвамъ, сѣдни даже на прага на вратата и гледай ма, нема да са помѣстѣмъ отъ тука.

Сосій, който естествено обычаше да брьщолени, смиле са при този видъ молба, защото много пѣти самъ бѣ испытвалъ утѣшеніе когато немаше съ кого да поприказва, и са рѣши да испълни молбата на Недія и за свое рвзвлечение, И той сѣднѣ на столъ до вратата на които си опрѣ гърба и отговори.

— Истинно е че азъ немамъ суровъ хар актеръ и колко за просто бесѣдованіе готовъ съмъ да та възблагодарѣмъ; но внимавай, не строй козини, нещж ти вече чародѣйствата!

— Не бой са! но кажи ми, добрый Сосіе, на кой частъ са намѣрвамъ сега?

— Вече мръкнѣ, стадата отдавно са прибрахъ въ кошерытъ си.

— О богове! че какво знаешъ за сѣдбата?

— Осждихъ са и двамата.

Недія едва са стърнѣ да не извика.

— Тѣй мисляхъ и азъ че ще са случи. И кога ли ще са изврши рѣшеніето!

— Утрѣ въ цирка. И заради тебе, лукава дѣще, утрѣ неще можъ да излѣзжъ съ другытъ слугы за да видѣмъ извршванѣето.

— Недія си наведе главата и ѝ припаднѣ. Но Сосій не я осѣти, не само му пречяше ноцната тъмота но и главата му бѣше пълна отъ винны пары, заради туй той продължаваше да мѣмри върху Арбака, който ужъ по хатѣръ кѣмъ другытъ му другари лишавалъ былъ него отъ пріятното онуй рвзвлечение; той не бѣ еше свършилъ оплакваніята си, когато тя са свѣсти отъ мѣкытъ си и тежко и чутно въздѣхнѣ.

— Въздышашъ, мила моя, и ты осѣщашъ злополучіето ми. О съ туй ты ма утѣщавашъ и за твоя угода азъ нема да са плачжъ вече.